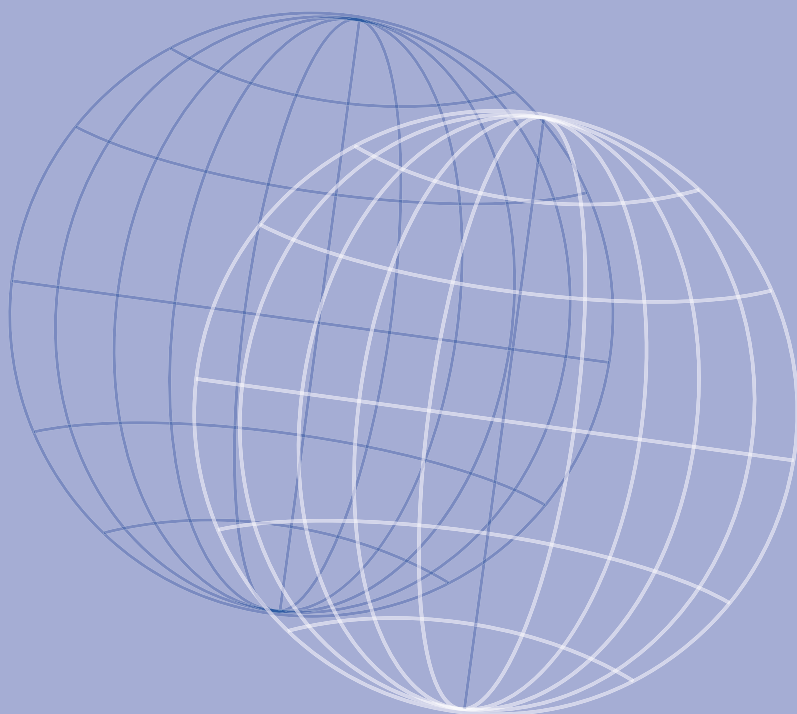

Indholdsfortegnelse

- 4** FN
- 6** NATO
- 8** EU
- 10** Andre internationale organisationer
- 14** Om Atlantsammenslutningen
- 15** Forslag til videre læsning

FN (De Forenede Nationer)

Formål:

- At opretholde international fred og sikkerhed
- At løse internationale konflikter og tilvejebringe mellemfolkeligt samarbejde
- At opretholde international lov - Folkeretten
- At løse humanitære problemer
- At sikre overholdelse af menneskerettighederne
- At arbejde for bæredygtig økonomisk udvikling og bekæmpelse af fattigdom

Organisationen:

- 191 medlemsstater (2006)
- Oprettet i 1945 ved underskrivelsen af FN-pagten
- Mellemstatsligt samarbejde.
- Generalforsamling, bestående af repræsentanter for medlemslandene (beslutninger træffes med simpelt flertal samt - i visse tilfælde - med 2/3 flertal). Generalforsamlingen er placeret i New York.
- Sikkerhedsråd, bestående af fem permanente medlemslande (Frankrig, Kina, Rusland, Stor-

britannien og USA) samt 10 øvrige medlemslande, der udskiftes efter en særlig rotationsordning. Beslutninger kræver 9 stemmer. De permanente medlemmer har vetoret. Sikkerhedsrådet er placeret i New York.

- Den Internationale Domstol i Haag er FN's juridiske institution, der opererer under FN-pagten. Kan kun benyttes hvis parterne, dvs. de uenige stater, er enige om, at sagen skal for Domstolen.
- FN har mange forskellige organisationer, fx FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), FN's børnefond (UNICEF) og FN's udviklingsprogram (UNDP).
- FN har spillet en stor rolle i oprettelsen af den Internationale Straffedomstol (ICC); men ICC er en uafhængig institution, der er oprettet med det formål, at det internationale samfund kan retsforfølge individer, der begår folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser.

Links:

- www.un.org
- www.un.dk
- www.unsystem.org
- www.um.dk
- www.una.dk
- www.undp.dk
- www.atlant.dk

FN og verdenssituationen

FN er med sine 191 medlemslande et enestående forum, hvor verdens stater kan mødes og udveksle synspunkter. I 2005 havde FN 60 års jubilæum. Jubilæumsåret var af generalsekretær Kofi Annan udråbt til året, hvor store reformer skulle gennemføres. Reformen af FN har været på tale i mange år, da FN ofte er blevet kritiseret for at være ineffektiv og utidssvarende. Sikkerhedsrådets permanente medlemmer er sejrherrene fra 2. Verdenskrig. Deres veto i sikkerhedsrådet betyder, at beslutninger kan være svære at få igennem. En afskaffelse eller begrænsning af vetoet kan være nødvendig for at have et beslutningsdygtigt FN, hvilket kriserne i forbindelse med fx Kosovo – og senest Irak – viste. Hvis vetoet skal ændres, kræver det en ændring af FN-pagten, hvilket er en meget omfattende og tung proces.

Det er samtidig en udbredt holdning, at Sikkerhedsrådet må udvides, hvis det på en retfærdig måde skal afspejle verdens geografiske, kulturelle og religiøse mangfoldighed. Lande som Japan og Tyskland kunne være kandidater med lige så stor vægt i det internationale samfund som fx Frankrig. Samtidig bør et land fra Afrika, Latinamerika og Asien (ud over Kina) være faste medlemmer. Men reformer af Sikkerhedsrådet er en kæmpe udfordring, og indtil nu er der kun enighed om, at reformer er nødvendige.

Reformer af FN's organisation og forvaltning er også på dagsordenen. Især efter korrupsionsskandalen med olie-for-mad-programmet i Irak, er nødvendigheden af en skærpet kontrol af FN's arbejde blevet tydeliggjort. Rationaliseringer og ændrede prioriteringer er også på dagsordenen. Disse reformer er vigtige for FN's troværdighed og effektivitet.

På det store topmøde i september 2005, havde Kofi Annan fremlagt en ambitiøs handlingsplan for FN's arbejde med udvikling, sikkerhed, menneskerettigheder samt for dybtgående reformer af FN. Men mødet endte med et slutdokument, der af mange blev anset for at være udvandet.

Et af de positive resultater af topmødet var, at 2015-målene, hvor en halvering af den værste fattigdom bl.a. er et mål, var med i sluterklæringen, sammen med en opfordring til alle de rige lande om at leve op til målet om at afsætte 0,7 % af deres BNI til ulandsbistand. Et nyt menneskerettighedsråd blev desuden etableret som erstatning for den nuværende menneskerettighedskommission. Afgørende for det nye råd er, at lande såsom diktaturer, der overtræder menneskerettighederne, ikke kan være medlemmer. Slutdokumentet har også en erklæring om, at det internationale samfund er forpligtet til at gribe ind, hvis et lands regering ikke er stand til at beskytte sin civilbefolkning. Dette er på papiret en vigtig udvikling, men fremtiden vil vise, om ordene bliver til handling.

Uenighederne var større, da det kom til en fælles definition af terrorisme. Egypten, Iran og den palæstinensiske delegation ønskede en adskillelse mellem terrorister og frihedskæmpere. Dette er ikke overraskende og er samtidig et eksempel på, hvordan nationale interesser kan bremse internationale processer. Slutdokumentet omhandler heller ikke spredningen af atomvåben, selvom der er enighed blandt en stor del af verdens lande om, at truslen fra masseødelæggelsesvåben i terroristers hænder er rædselsvækkende. Lande som Iran og Nordkorea fastholder tilsyneladende fokus på at udvikle atomvåben, og de eksisterende atommagter ønsker ikke at afvikle de våben, de allerede har.

FN er i gang med en reformproces, der vil tage tid og være meget besværlig. Og processen bliver ikke nemmere, når store lande som fx USA står meget stejlt over for "ufordelagtige" ændringer af FN-systemet. Men FN er vigtig, bl.a. når det drejer sig om beskyttelse af menneskerettighederne og sikring af verdensfreden, fordi FN er den organisation, der i kraft af dens bredde har størst international legitimitet. Derfor er det afgørende, at også de stærke stater bakker op om en reform af FN, der kan styrke organisationen.

NATO (Den Nordatlantiske Traktat Organisation)

Formål:

- At opretholde fred og sikkerhed, først og fremmest på medlemsstaternes territorier.
- At samarbejde om fælles forsvar, jf. FN-pag-tens artikel 51.
- At beskytte frihed, kultur og civilisation på basis af demokrati, individuel frihed og rets-sikkerhed.

Organisationen:

- Oprettet i 1949 ved underskrivelsen af Den Nordatlantiske Traktat.
- Mellemstatsligt regionalt samarbejde.
- 26 medlemslande (2004): Belgien, Bulgarien, Canada, Danmark, Estland, Frankrig, Græ-kenland, Island, Italien, Letland, Litauen, Lu-xembourg, Holland, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Tjekkiet, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn og USA.
- Det Nordatlantiske Råd er øverste beslut-tende myndighed. Beslutninger træffes ved konsensus (enstemmighed).

- NATO-Rusland Rådet (Rusland deltager på visse områder i NATOs beslutninger). Beslut-ninger træffes ved konsensus.
- Militært såvel som politisk samarbejde.
- Den Nordatlantiske Parlamentariske Forsam-ling (NPA): Rådgivende parlamentarisk for-samling, bestående af nationale parlamen-tarikere fra medlemslandene.
- Partnerskab for Fred (PfP): Sikkerhedspolitisk samarbejde mellem NATO og lande uden for NATO.
20 partnerlande. Samarbejdet er knyttet til EAPC; Det Euro-atlantiske Partnerskabsråd, med 46 medlemmer: 26 NATO-lande og 20 partnerlande (rådgivende).

Links:

- www.nato.int
- www.atlant.dk
- www.ataedu.org
- www.um.dk

NATO og verdenssituationen

NATO's rolle har ændret sig markant siden afslutningen af Den Kolde Krig. Efter begivenhederne 11. september 2001 er nye risici som international terrorisme for alvor kommet på dagsordenen. NATO har desuden udviklet sig og er blevet en global aktør, bl.a. fordi de nye trusler udspringer langt fra NATO-landenes territorier.

NATO's traditionelle rolle som militær samarbejdsorganisation mellem stater er blevet forandret, og mere politiske spørgsmål er kommet på dagsordenen. Samtidig kræver de nye trusler, at NATO's militære struktur lægges om, så de store, tunge militære styrker bliver til lette og mere mobile styrker, der hurtigt kan indsættes – også langt væk fra medlemsstaternes territorier.

NATO deltager således i kampen mod terrorisme gennem militære operationer i Afghanistan, på Balkan og i Middelhavsområdet. I Afghanistan overtog NATO i 2003 kommandoen over "The International Security Force" (ISAF). Missionen har FN-mandat til at hjælpe de afghanske autoriteter med at opnå fred og stabilitet i landet. "Operation Active Endeavour" er en aktivitet, hvor NATO patruljerer Middelhavet, især Gibraltarstrædet. I forbindelse med denne operation bliver skibstrafikken overvåget, og der bliver holdt øje med, hvilken slags last skibene har med. Formålet er at stoppe transport af farlige våben eller udstyr, der kan bruges til fremstilling af masseødelæggelsesvåben. I Irak støtter NATO den polsk-ledede stabiliseringsstyrke. Denne styrke består af både NATO-lande og NATO-partnerlande, og NATO støtter bl.a. gennem træning af de irakiske styrker. Som et led i kampen mod terrorisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben forsøger NATO desuden at etablere tættere bånd til lande såsom Rusland, Ukraine og middelhavslandene, men også til andre internationale organisationer. Bl.a. er et strategisk

partnerskab med EU er i gang, fordi NATO og EU deler mange interesser på det sikkerhedspolitiske område.

Efter jordskælvet i Pakistan i oktober 2005, der dræbte 80.000 mennesker og gjorde 3 millioner hjemløse, sendte NATO, sammen med FN, næsten 3.500 tons nødhjælp til katastrofeområdet. Samtidig indsatte NATO ingeniører, læger og specialudstyr. På denne måde spiller NATO i samarbejde med andre internationale organisationer, en central rolle i krisesituationer, hvor mennesker er i nød.

De nye udfordringer og deraf følgende omstillingsprocesser i NATO er dog ikke uproblematisk. Hvordan kampen mod terror skal kæmpes er et meget politisk spørgsmål, og dermed et af de spørgsmål der ikke altid er enighed om, sådan som krisen forud for krigen i Irak viste. Samtidigt diskuterer de allierede, med USA i den ene lejr, og europæerne i den anden, hvor mange penge der skal bruges på det militære isenkram. Denne diskussion var også til stede under Den Kolde Krig, men er lige så aktuel i dag, hvor styrkerne skal transformeres og afspejle den teknologiske udvikling i det nye årtusinde.

I november 2006 afholder NATO topmøde i Letlands hovedstad Riga. Her forventes det, at man vil diskutere den fremtidige optagelse af tre nye medlemslande: Albanien, Kroatien og Makedonien. NATO's generalsekretær, Jaap de Hoop Scheffer, har desuden introduceret medlemslandene for idéen om, at NATO skal etablere et globalt politisk partnerskab med lande såsom Australien og Japan, der i øvrigt allerede leverer soldater til NATO's operation i Afghanistan. Denne idé vil sandsynligvis også blive debatteret på topmødet i slutningen af 2006.

EU (Den Europæiske Union)

Formål:

- At fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd.
- At etablere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og et indre marked med fri og lige konkurrence.
- At arbejde for en bæredygtig udvikling i Europa, baseret på en afbalanceret økonomisk vækst, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.
- At bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder.
- At fremme økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne, og respektere medlemsstaternes kulturelle og sproglige mangfoldighed, så den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles.
- At forsvare og fremme sine værdier og interesser og bidrage til fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne samt nøje overholdelse og udvikling af Folkeretten, navnlig principperne i FN-pagten.

Organisationen:

- Oprettet ved Maastricht-traktaten 1993. Traktaten revideret ved Amsterdam-traktaten 1999 og Nice-traktaten 2003. EU bygger videre på det Europæiske Fællesskab (EF), oprettet ved Rom-traktaten (EØF)1958.
- I 2005 stemte både Frankrig og Holland nej til EU's Forfatningstraktat, der indebar afgørende forandringer i EU's beslutningsprocedurer og organisation. Efter nedstemningen besluttede de europæiske ledere, at der var brug for en tænkepause i foreløbig to år.
- 25 medlemmer (2004): Belgien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.
- Flere andre lande ønsker at blive medlemmer af EU. Bulgarien og Rumænien bliver sandsynligvis medlemmer inden for de kommende to år, mens Kroatiens medlemskab har længere udsigter. Tyrkiet er også ansøgerland; men opnår næppe medlemskab inden for de næste ti år.
- Det Europæiske Råd: Stats- og regeringscheferne fra EU-medlemslandene, samt formanden for Kommissionen. Udstikker retningslinier for EU's overordnede politik og sikrer, at EU's udvikling ikke går i stå.
- Rådet / Rådet for den Europæiske Union / "Ministerrådet": Lovgivende og besluttede organ. 25 medlemmer. Alt efter hvilket emne der er på dagsordenen, kan de enkelte lande lade sig repræsentere af den minister, der er ansvarlig for det pågældende emne. Formandskabet skifter hvert halve år ved rotationsordning.
- Kommissionen: Udøvende magt. Fremsætter lovforslag (initiativret). 25 kommissærer, dog skal antallet reduceres af hensyn til effektiviteten, når EU kommer op på 27 medlemslande. Kommissionen er placeret i Bruxelles.

- **Parlamentet:** Er sammen med Ministerrådet EU's lovgivende organ. Parlamentet har en demokratisk kontrolfunktion i forhold til Kommissionen og godkender EU's budget, en ny kommission, optagelse af nye medlemslande samt visse internationale aftaler. 732 medlemmer, valgt direkte i de enkelte medlemsstater, men sidder i politiske og ikke-nationale blokke.
- **Domstolen:** Dømmende myndighed. 25 dommere. Værner om lov og ret ved fortolkning og anvendelse af EF-traktaten, dvs. den del af EU-arbejdet, der er overstatsligt. Kan bl.a. idømme medlemslande tvangsbøder. Placeret i Luxembourg.
- **Den Europæiske Centralbank:** Eurolandenes centralbank. Politisk uafhængig. Valuta er EURO.

Links:

- www.europa.eu.int
- www.eu-oplysningen.dk
- www.atlant.dk
- www.borgernesdagsorden.dk

EU og verdenssituationen

Da EU's stats- og regeringsledere i juni 2004 blev enige om, hvordan den Europæiske Forfatningstraktat skulle se ud, var der stor optimisme. Selvom Forfatningstraktaten var et politisk kompromis, var der dog bred enighed om, at denne nye traktat kunne forenkle samarbejdet i EU og samtidig gøre EU mere handlingsdygtigt og demokratisk.

EU-landene er dog meget uenige om, hvilke opgaver og kompetencer EU skal have, nu og i fremtiden. Denne uenighed blev tydelig, da Forfatningstraktaten blev stemt ned i Holland og Frankrig i 2005. Franskmandene ønsker fx, at EU indfører stærkere sociallovgivning, mens hollænderne ikke ønsker EU's indblanding på dette område. I begge afstemninger spillede indenrigspolitiske problemstillinger også en stor rolle.

Da Forfatningstraktaten skal vedtages i alle medlemslandene, blev der efter afstemningerne i Frankrig og Holland iværksat en tænkepause. Den danske afstemning om forfatningen er derfor udsat på ubestemt tid, og der er i stedet indført forskellige initiativer både i Danmark og på EU-niveau, for at få EU til at blive mere folkeligt og for at sætte debat i gang om EU. På EU-niveau har man iværksat "Plan D", som står

for Demokrati, Dialog og Debat. I Danmark har vi "Borgernes Dagsorden", som er et samarbejde mellem Folketingets Europaudvalg og en række debatskabende organisationer.

På det sikkerhedspolitiske område har EU fået en større rolle som selvstændig aktør med militære styrker i både fredsbevarende og krisestyringende opgaver. EU sender i juni 2006 1500 mand til hovedstaden Kinshasa i Den Demokratiske Republik Congo for at støtte det første demokratiske valg i landet. EU arbejder tæt sammen med NATO for at de to organisationer kan supplere hinanden i arbejdet for sikkerhed i Europa.

Denne udvikling til trods, er der dog langt fra fuld enighed blandt EU-landene om sikkerhedspolitiske spørgsmål. Dette så man meget tydeligt op til Irak-krigen, hvor Europa blev delt mellem de lande, der støttede USA (fx Danmark, Storbritannien, Polen og Spanien) og de lande, der var imod krigen (fx Tyskland, Frankrig, Belgien og Sverige). EU taler ikke med én stemme, og der er stor usikkerhed om, hvordan det europæiske samarbejde vil udvikle sig. Men på trods af uenighed er EU fortsat den organisation, der er med til at sikre fred, fællesskab og velfærd i Europa.

Andre internationale organisationer

De foregående sider giver et overblik over tre af de vigtigste internationale organisationer. FN, NATO og EU er imidlertid blot tre ud af en række organisationer. Den lange række af organisationer tæller globale og regionale organisationer, der samarbejder på forskellig vis: Enten gennem mellemstatsligt eller overstatsligt samarbejde. At organisationer er mellemstatslige betyder, at medlemmerne er suveræne stater, mens overstatsligt samarbejde betyder, at medlemsstaterne har afgivet en del af deres suverænitet, sådan at organisationen kan lovgive uden om de nationale parlamenter. Ud over disse organisationer findes der en lang række ikke-statslige

organisationer, som også kan gøre deres indflydelse gældende, som fx menneskerettighedsorganisationen Amnesty International og Læger uden Grænser.

I det følgende præsenteres en række internationale, mellemstatslige regionale organisationer, der alle har stor betydning for både for den økonomiske udvikling og sikkerheden i de pågældende regioner.

Til slut præsenteres en anden vigtig international organisation, der har hele verden som arbejdsplads: "Internationale Røde Kors".

OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa)

OSCE er verdens største regionale sikkerhedsorganisation, hvis 55 medlemsstater (inkl. Danmark) spænder fra Vancouver i Vest til Vladivostok i Øst. Der er således medlemmer fra både Europa, Kaukasus-området, Centralasien og Nordamerika. OSCE arbejder med konfliktforebyggelse og opbygning af civilsamfund med udgangspunkt i en bred sikkerhedsopfattelse, der også inkluderer den enkelte borgers rettigheder.

OSCE har baggrund i CSCE, Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa, grundlagt i Helsingfors i 1975. OSCE opstod i 1994. Rammen for OSCE's arbejde er Charteret for Euro-

pæisk Sikkerhed, vedtaget i 1999. Topmøderne er OSCE's øverste besluttende organ. Stats- og regeringscheferne mødes normalt hvert andet eller hvert tredje år. OSCE arbejder bl.a. for at stoppe menneskehandel og ulovlig handel med våben. Senest har OSCE gjort sig bemærket via sine valgobservatører, der rapporterer, hvis valg-handlinger ikke har levet op til de demokratiske retningslinier sådan som det var tilfældet ved det seneste valg i foråret 2006 i Hviderusland.

Links:

- www.osce.org
- www.um.dk

Europarådet

Europarådet er en organisation med medlemmer fra 46 medlemsstater (inkl. Danmark), som repræsenterer næsten 800 millioner mennesker. Europarådet blev oprettet i 1949, hvor der var ti medlemmer. 21 af de nuværende medlemmer er lande fra Central- og Østeuropa, der kom til efter afslutningen af Den Kolde Krig. Europarådet har til formål at forsvare menneskerettigheder og repræsentativt demokrati samt overholdelse af normerne for retssamfund. Samtidig arbejder Europarådet for at skabe opmærksomhed om en europæisk identitet, baseret på fælles værdier på tværs af de forskellige kulturer. Siden 1989 har Europarådet fokuseret på at sikre menneskerettigheder og demokratisk konsolidering i de tidligere Østblok-lande. Europarådet har hovedkvarter i Strasbourg. Her arbejder organisationen bl.a. med emner som beskyttelse af børns rettigheder, bekæmpelse af narkotikamisbrug, racisme og intolerance.

En af de centrale institutioner, som Europarådet står bag, er Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. Her dømmes ud fra Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der beskytter borgernes rettigheder. Enhver kan indbringe en klage, hvis hans eller hendes rettigheder i henhold til Konventionen er blevet krænket. Domstolen dømmer altså i sager, hvor helt almindelige mennesker anklager de offentlige myndigheder for at overtræde Menneskerettighedskonventionen. Fx blev det i 2005 afgjort, at det er ulovligt at tvinge sine medarbejdere til at være medlem af en bestemt fagforening. Domstolen har også flere gange afgjort, at tyrkiske myndigheder har handlet ulovligt og undladt at sikre, at en person havde fået en fair retssag.

Links:

- www.coe.int
- www.um.dk

OAS (Organisationen af Amerikanske Stater)

Organisationen af Amerikanske Stater, OAS, blev oprettet i 1948, hvor 21 stater underskrev traktaten for OAS. Her tilkendegav de deres forpligtelser over for deres fælles interesser og for hinandens suverænitet.

OAS består i dag af 35 medlemsstater fra Nord-, Mellem-, og Sydamerika samt De Caribiske øer. Cuba er også medlem; men den cubanske regering, under ledelse af Fidel Castro, er siden 1962 blevet nægtet deltagelse.

OAS har til formål at fremme og forsvare demokrati, god regeringsførelse, styrke menneskerettighederne, fremme fred og sikkerhed, udbrede handel og bekæmpe de problemer, der kommer af fattigdom, narkotika og korrupsion. Igenem fælles beslutninger og programmer, udført

af Generalsekretariatet, ønskes det at udbrede større amerikansk samarbejde og forståelse.

OAS arbejder på mange fronter. Sikkerhed er centralt på dagsordenen i form af bl.a. terrorbekæmpelse og fjernelse af landminer. Fred er et mål, der baseres på demokrati, retfærdighed, respekt for menneskerettigheder, solidaritet, sikkerheder og respekt for folkeretten. OAS arbejder for at fremme handelsmulighederne mellem landene, udvikle deres konkurrenceevne og skabe økonomisk integration, så der kan skabes mere vækst, flere jobs, reduktion af fattigdommen samt en bæredygtig økonomisk udvikling.

Link:

- www.oas.org

ASEAN (Association of Southeast Asian Nations)

ASEAN's medlemsstater (Brunei, Burma/Myanmar, Cambodia, Indonesien, Laos, Malaysia, Philippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam) repræsenterer en befolkning på omkring 500 mio. Målet for ASEAN er at skabe økonomisk vækst, social fremgang og kulturel udvikling samt at skabe fred og stabilitet i regionen gennem samarbejde og partnerskab. ASEAN bygger på traktaten om venskab og samarbejde (TAC) fra 1976. Siden da har der ikke været væbnede konfrontationer mellem ASEAN's medlemslande. I 1992 er-

klærede ASEAN-landene, at man ville styrke det politiske og sikkerhedsmæssige samarbejde gennem tillidsskabelse og diplomatiske forbindelser i Asien og Stillehavsområdet. Man etablerede derfor det regionale forum ARF, der tæller 23 lande fra Asien og Stillehavsområdet, herunder store lande som Australien, Canada, Japan, Kina og Rusland og USA.

Links:

- www.aseansec.org

AU (Den Afrikanske Union)

Den Afrikanske Union blev skabt i 2002 og består nu af 53 stater, som er alle de afrikanske stater med undtagelse af Marokko, der ikke vil anerkende Vestsahara. Den Afrikanske Union er bygget op omkring forskellige institutioner, bl.a. en kommission, et råd og et parlament. AU er meget inspireret af EU i sin opbygning. Det er ønsket, at AU skal være med til at skabe fred og velstand i Afrika, sådan som EU har været det i Europa. Men da Afrika er et meget plaget og uroligt kontinent, har fred og velstand meget lange udsigter. Stater, der ikke er velfungerende, har meget svært ved at få en mellemstatslig organisation til at virke, og det er i høj grad tydeligt i forbindelse med Den Afrikanske Union. På sigt ønsker nogle, at AU får fælles valuta og et fælles forsvar, men det har lange udsigter. I 2004

fik AU en Fælles Afrikansk Forsvars- og Sikkerhedspolitik og en Ikke-angrebs-pagt.

Det erklærede mål for AU er at skabe demokrati, menneskerettigheder og bæredygtig økonomi på det afrikanske kontinent gennem bekæmpelse af interne konflikter og skabelsen af en større fællesskabsfølelse samt et effektivt fællesmarked. AU's indsatser i afrikanske konfliktområder bygger alle på samarbejde mellem AU og andre regionale organisationer. AU er engageret i Darfur-regionen i Sudan og er endvidere involveret i fredsforhandlinger og fredsbygning i en række lande, bl.a. Somalia, Elfenbenskysten og Liberia.

Links:

- www.africa-union.org

GCC (Gulf Cooperation Council)

GCC er en arabisk organisation, der blev etableret i 1981 for at bidrage til freden i området omkring den Persiske Golf. Organisationens erklærede mål er at: "skabe integration, koordinering og samarbejde på områderne for økonomi, socialpolitik og forsvar". Medlemmerne er Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi Arabien og de Forenede Arabiske emirater. GCC's samarbejde på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område inkluderer bl.a. fælles procedurer for militære operationer og militær uddannelse. GCC har oprettet en fælles militær styrke kaldet "Peninsula

Shield Force" og har desuden tilsluttet sig en fælles sikkerhedsstrategi. NATO har tilbudt GCC samarbejde i kampen mod terrorisme og om forsvarsreformer samt vejledning i samarbejde på tværs af forskellige nationale forsvar gennem sit såkaldte "Istanbul Cooperation Initiative", der er et initiativ fra NATO's side, som skal sikre samarbejde og dialog med landene i Mellemøsten.

Links:

- www.gcc-sg.org

Internationale Røde Kors

Røde kors (Den Internationale Røde Kors og Røde Halvmåne Bevægelse) er en international organisation, der er sammensat af følgende tre enheder: 1) Den Internationale Røde Kors-komité, 2) Nationale Røde Kors/Halvmåne-afdelinger samt 3) Det internationale forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåneforeninger. Hver enhed er selvstændig og mødes hvert andet år.

De aktiviteter, der udføres i forbindelse med Røde Kors bevægelsen, har et centralt formål: at forebygge og reducere menneskelig lidelse, uden diskrimination, og at beskytte menneskelig værdighed. Disse aktiviteter udføres ud fra syv principper: humanitet, neutralitet, selvstændighed, frivillighed, enhed, universalitet samt upartiskhed. Bevægelsen er religiøst og politisk uafhængig og tager aldrig parti for eller imod nogen af de indblandede parter i en krig eller

konflikt. Røde Kors sørger blot for de individer, som bliver ramt af katastrofer.

Den Internationale Røde Kors-komité er bevægelsens grundlæggende enhed, der – ud over at udføre aktiviteterne for at beskytte og hjælpe ofre for krige og konflikter – fungerer som forkynder og beskytter af humanitær folkeret. Komitéen har hovedsæde i Genève og fungerer på baggrund af Genève-konventionerne, der er de regler, som fastsætter retningslinjerne for, hvordan enkeltpersoner (soldater, krigsfanger og civile), der er involverede i krigshandlinger, skal behandles.

Links:

- www.icrc.org
- www.redcross.dk
- www.ifrc.org

Atlantsammenslutningen - oplysning om sikkerhedspolitik

Atlantsammenslutningen er en tværpolitisk ikke-statslig organisation, som oplyser om sikkerhedspolitik og skaber netværk mellem sikkerhedspolitik interesserede i Danmark og de øvrige NATO og EU-lande – specielt Estland, Letland og Litauen - samt Rusland. Vi arbejder i Balkan på styrkelse af civilsamfundet gennem oprettelse af netværk for at fremme samarbejdet mellem regionen og de øvrige NATO-lande. Atlantsammenslutningen er medlem af den internationale Atlantic Treaty Association (www.ata-sec.org), der tæller 40 lande.

Atlantsammenslutningen blev oprettet i 1950 for at informere om de fordele og forpligtelser, medlemskabet af NATO medførte. I dag arbejder Atlantsammenslutningen med brede sikkerhedspolitiske problemstillinger i vore mange folkeoplysende aktiviteter.

Se Atlantsammenslutningens hjemmeside www.atlant.dk, hvor vi informerer om vore aktiviteter, og hvor interesserede kan tilmelde sig arrangementer og bestille bøger.